

У дубини мора

У дубини мора плавог,
код гребена оштрог, малог,
бакалар се мота један,
живот му је јако бедан.

Баракуда нјега вреба
да поједе нешто треба,
у тишини он се крије,
до веселја њему није.

Ал' га сиње море зове,
да испуни своје снове,
кроз таласе да заплочи
и да смештај нађе нови.

У ДУБИНИ РЕКА И МОРА

У дубини река и мора
иза сјајних гора
неколико малих риба,
пливајући, ћутећи,
срца мека
неко друштво чекајући.
Када Сунце зађе
оне се труде да допливају до огромне лађе.
Неке стигну, неке не
друштво им се успут нађе.
Тада су срећне оне све
не тугујући више.
Пријатеља свако мора да има
на крају света,
свих река, мора, дубина,
планина...
ма било лето или зима.

Божидар Липовац III4

У ДУБИНИ МОРА И РЕКА

Море је слано,
а реке слатке,
ове су воде живота пуне.

У мору шкољке, звезде и рибе,
а река прима и жабу понеку.

Волим да пливам,
волим да роним,
са татом често по реци пловим.

И зато морају бити лепе и чисте,
због тебе и мене
због морске траве и речне трске.

Душан Трајковић III/4

U dubini reka i mora

U dubini reka i mora,
ima jedno mesto zove se Crna Gora.

Crnu Goru more krasi,
nju zapljuskuju veliki talasi.

Talasi su plave boje,
u njima plivaju ajkule do zore.

More je kao jedna velika reka,
znaj da te lepa vest čeka.

Andela Bjelanović III/4

У ДУБИНИ РЕКА И МОРА

У дубини река и мора
између шестсто гора
бораве рибе велике и мале
ко на ливади мирисне лале.

У дубини река и мора,
када свиће зора
штуке, шарани, сомови, лососи
пливају у води голи и боси.

Они се купају и храну траже,
нико њих не може да слаже.

У огромној дубини стоје,
свако има бриге своје.

Једна риба тешку дужност има
да донесе храну римама, свима,
требало би да дужност заврши
да у устима китовим живот не сврши.

Живот риба веома је лак
као од штрудле чоко-мак.
Њима је дубина мора стан
који им је веома, веома важан.

Рибе посао настављају,
а песници песници песме састављају.

А ја ето стављам тачку
и у шетњу изводим мачку.

У ДУБИНИ МОРА

У дубини плавог мора,
видели смо много тога.

Видели смо и корале,
црне, беле, велике и мале.

А када смо изронили Душан и ја,
цела плажа нас је гледала,
прави хероји смо били ми
и сви су нам честитали.

Хтели смо да направимо огрлице
за наше добре другарице.

Иван Марковић III/4